

Συνάρτηση μεταφοράς

- Η συνάρτηση μεταφοράς ενός συστήματος μπορεί να εκφραστεί ως λόγος πολυωνύμων σε παραγοντική μορφή

$$H(s) = A_m \frac{(s - z_1) \cdot (s - z_2) \cdots (s - z_m)}{(s - p_1) \cdot (s - p_2) \cdots (s - p_n)}$$

- Οι ρίζες $z_1, z_2 \dots z_m$ του πολυωνύμου του αριθμητή καλούνται *μηδενικά*
- Οι ρίζες $p_1, p_2 \dots p_n$ του πολυωνύμου του παρονομαστή καλούνται *πόλοι* ή φυσικές συχνότητες
- Αντικαθιστώντας την μιγαδική μεταβλητή s με τη φανταστική συχνότητα $j\omega$ έχουμε την $H(j\omega)$
- η $H(j\omega)$ είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για τη μελέτη ενός συστήματος για διάφορες συχνότητες του σήματος εισόδου.
- Για συγκεκριμένη συχνότητα ω , η $H(j\omega)$ είναι ένας μιγαδικός αριθμός, που σε πολική μορφή εκφράζεται $H(j\omega) = |H(j\omega)| \cdot e^{j\angle H(j\omega)}$

- Μέτρο της $H(j\omega)$:

$$|H(j\omega)| = |A_m| \cdot \frac{|(j\omega - z_1)| \cdot |(j\omega - z_2)| \cdots |(j\omega - z_m)|}{|(j\omega - p_1)| \cdot |(j\omega - p_2)| \cdots |(j\omega - p_n)|} = |A_m| \cdot \frac{\sqrt{\omega^2 + z_1^2} \cdot \sqrt{\omega^2 + z_2^2} \cdots \sqrt{\omega^2 + z_m^2}}{\sqrt{\omega^2 + p_1^2} \cdot \sqrt{\omega^2 + p_2^2} \cdots \sqrt{\omega^2 + p_n^2}}$$

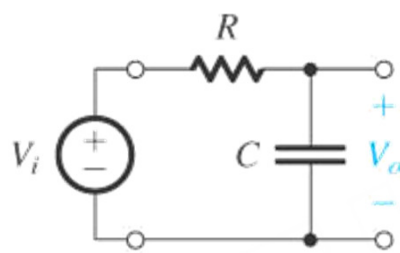
- Φάση της $H(j\omega)$: $\angle H(j\omega) = \sum_{i=1}^m \left(\tan^{-1} \frac{\omega}{-z_i} \right) - \sum_{i=1}^n \left(\tan^{-1} \frac{\omega}{-p_i} \right)$

Δίκτυα RC μίας σταθεράς χρόνου

- Προκειμένου να εκτιμήσουμε την απόκριση συχνότητας χρειαζόμαστε δύο αποκρίσεις : την απόκριση συχνότητας του μέτρου και την απόκριση συχνότητας της φάσης
- Προκειμένου να μελετήσουμε σύνθετα κυκλώματα κάνουμε χρήση των αντίστοιχων συναρτήσεων μεταφοράς
- Στόχος μας είναι να απλοποιήσουμε το ισοδύναμο κύκλωμα προκειμένου να μπορούμε να το μελετήσουμε κάνοντας χρήση των αποκρίσεων απλών κυκλωμάτων
- Στην περίπτωση που στον ενισχυτή που μελετούμε υπάρχουν περισσότερες του ενός χωρητικότητες τότε εφαρμόζουμε υπέρθεση: εξετάσουμε την επίδραση του κάθε ενός ξεχωριστά και η συνολική απόκριση είναι η συνδυασμένη δράση αυτών

ΣΜ κυκλωμάτων μίας σταθεράς χρόνου

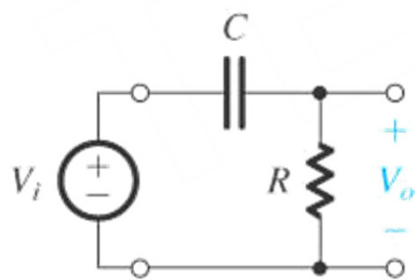
- Σημαντική βοήθεια για τον υπολογισμό της απόκρισης μας προσφέρει η γνώση της απόκρισης των δικτυωμάτων μίας σταθεράς χρόνου (Single Time Constant - STC).
- Δίκτυο STC χαρακτηρίζεται ένα δίκτυο (η οποιοδήποτε δίκτυο μπορεί να ελαχιστοποιηθεί σε ένα τέτοιο) το οποίο απαρτίζεται από μία αντίσταση και ένα παθητικό στοιχείο (χωρητικότητα ή αυτεπαγωγή).

(a)

$$V_o = \frac{Z_C}{Z_C + R} V_i \Rightarrow \frac{V_o}{V_i} = \frac{1/j\omega C}{1/j\omega C + R} = \frac{1}{1 + j\omega RC}$$

$$H(s) = \frac{1}{1 + \tau s}, \quad s = j\omega, \quad \tau = RC$$

(b)

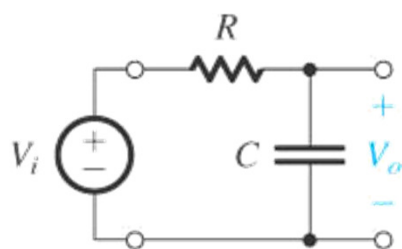
$$V_o = \frac{R}{Z_C + R} V_i \Rightarrow \frac{V_o}{V_i} = \frac{R}{1/j\omega C + R} = \frac{j\omega RC}{1 + j\omega RC}$$

$$H(s) = \frac{\tau s}{1 + \tau s}, \quad s = j\omega, \quad \tau = RC$$

Σταθερά
χρόνου

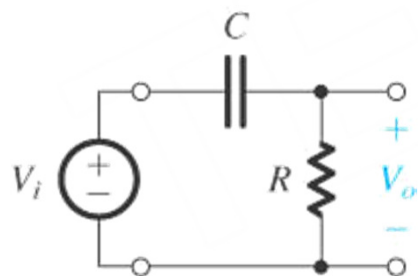
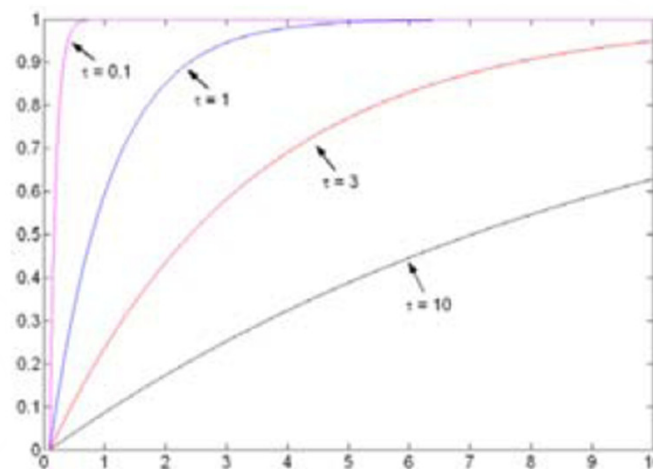
Χρονική απόκριση

Αν θέσουμε στην είσοδο του δικτυώματος τη μοναδιαία βηματική συνάρτηση (πως το επιτυγχάνετε στην πράξη?) θα έχουμε :

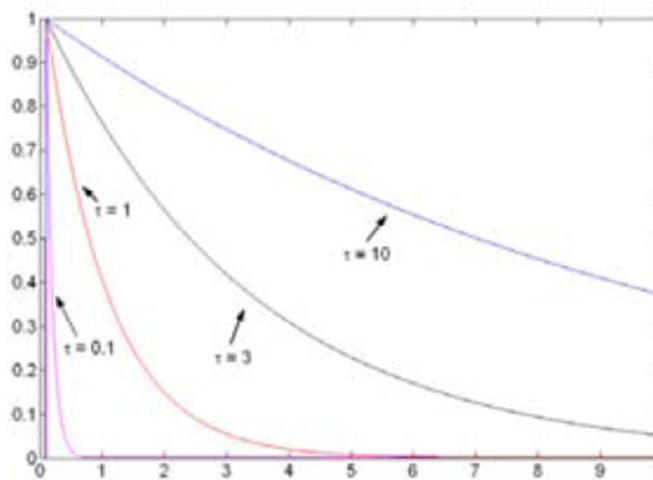
(a)

$$v_o(t) = 1 - e^{-t/\tau}$$

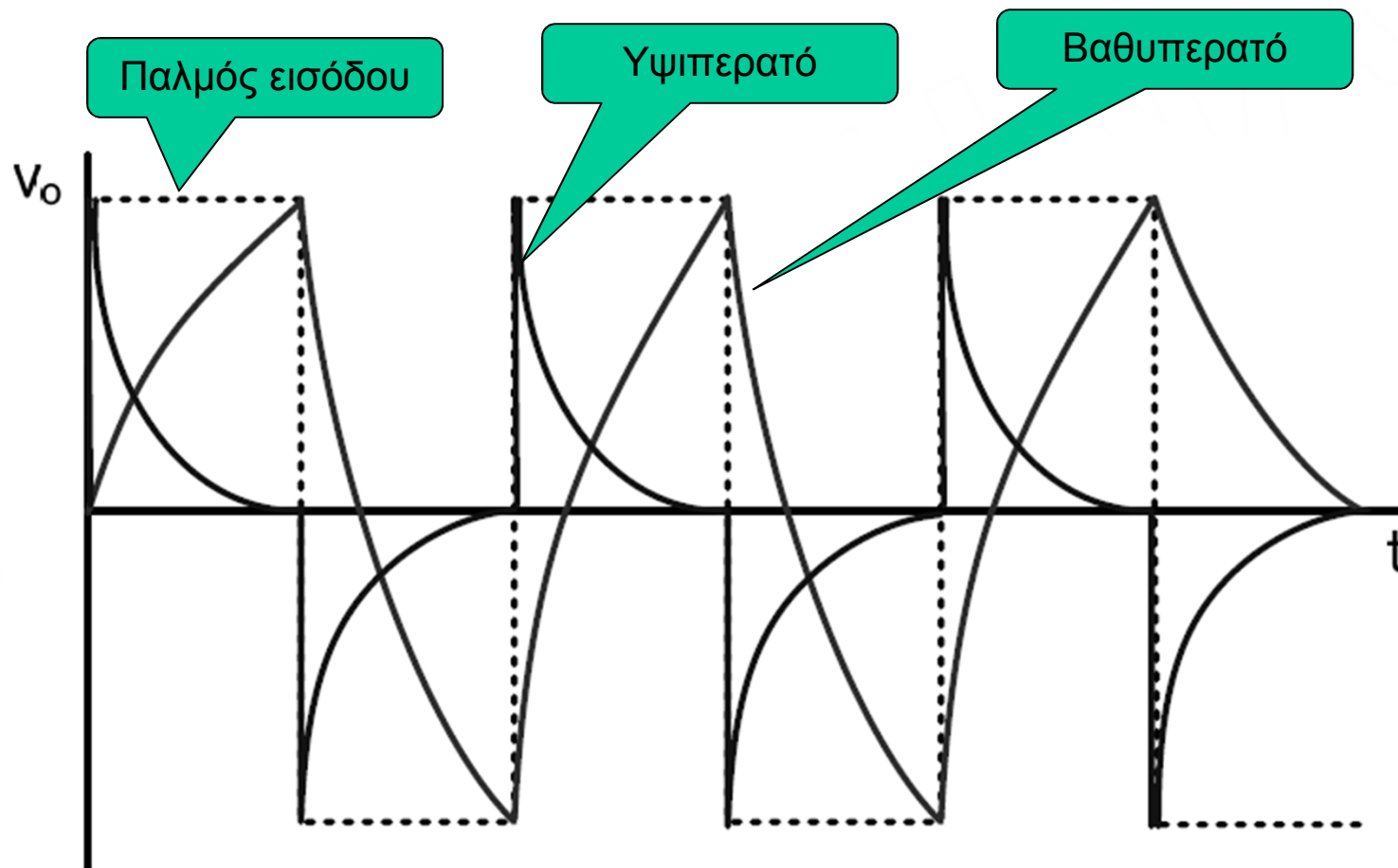
(b)

$$v_o(t) = e^{-t/\tau}$$

Χρονική απόκριση (συν)

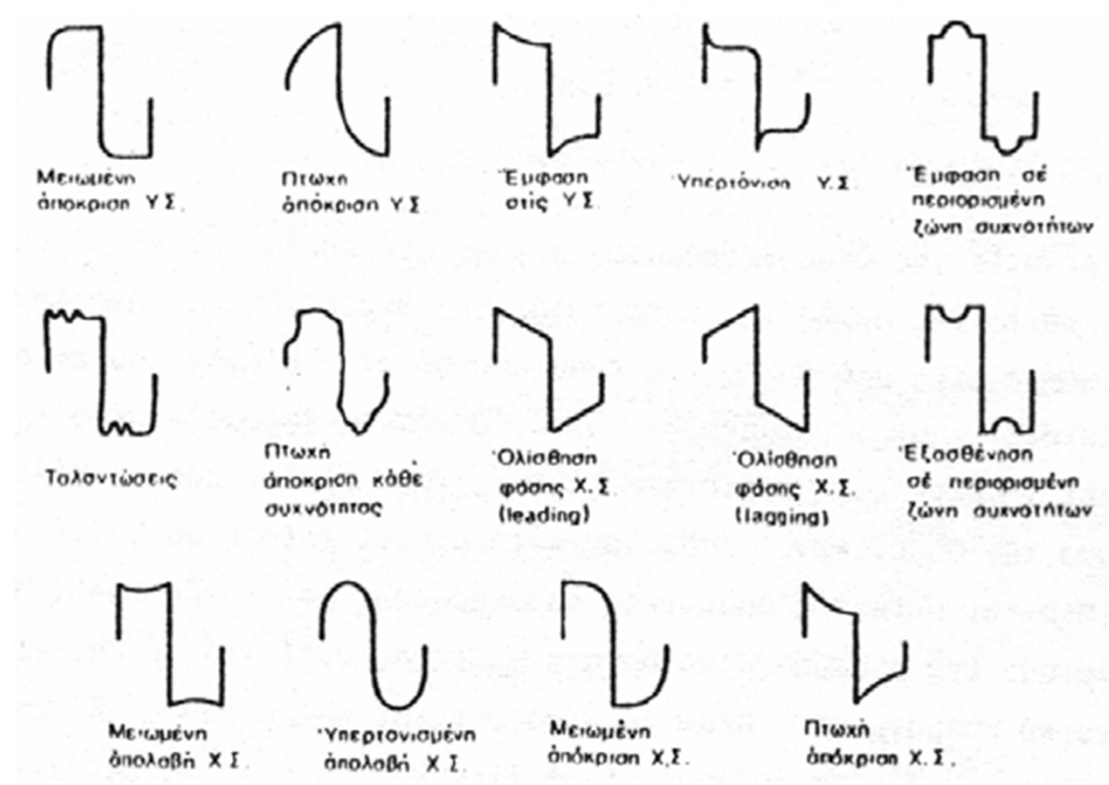
Εύκολα γίνεται κατανοητό ότι ένα βαθυπερατό δικτύωμα συμπεριφέρεται ως ολοκληρωτής ενώ ένα υψιπερατό ως διαφοριστής

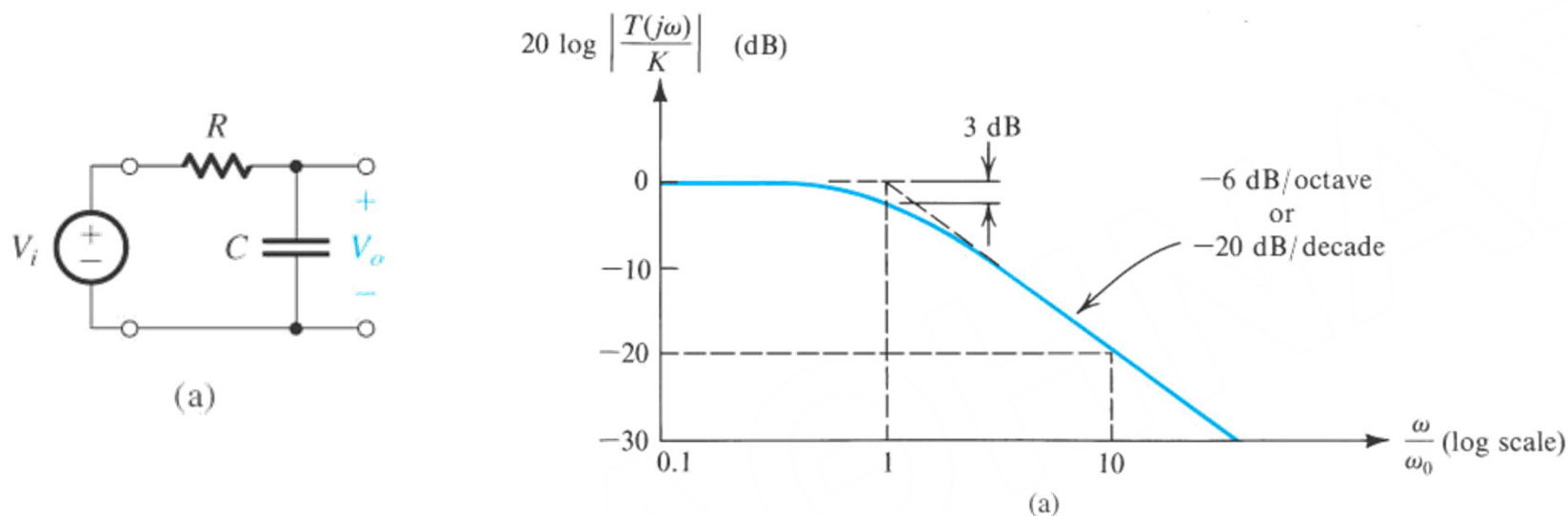
Ηλεκτρονικά ΙΙ, Χαριτανής Γ.

Έλεγχος παραμόρφωσης

- Έλεγχος παραμόρφωσης ενισχυτικής διάταξης με χρήση τετραγωνικών κυματομορφών
- Μελετάται η διαφοροποίηση της εξόδου
- Η φύση της μεταβολής μας αποκαλύπτει και τα αίτια πρόκλησης αυτής

Απόκριση συχνότητας μέτρου βαθυπερατού

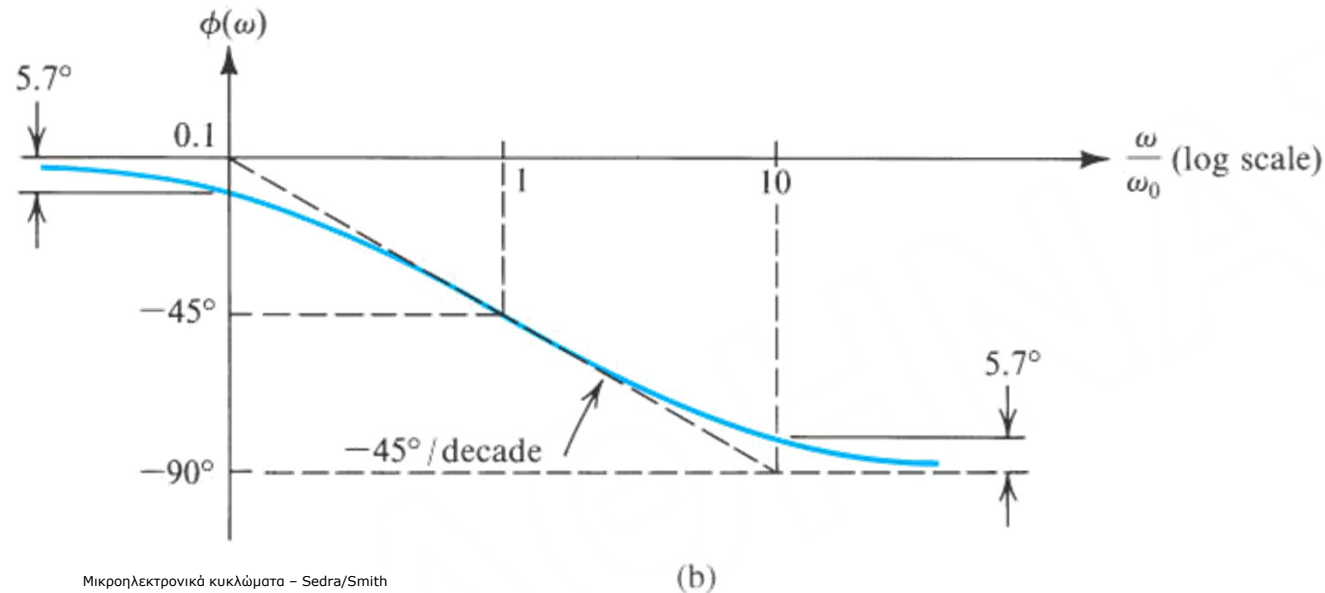

Μικροηλεκτρονικά κυκλώματα - Sedra/Smith

- Το σήμα εξόδου παραμένει αναλλοίωτο όταν η συχνότητα του σήματος εισόδου βρίσκεται εντός της ζώνης διέλευσης ($\omega < \omega_0$)
- *Θυμηθείτε:* όσο αυξάνει η συχνότητα τι συμβαίνει με τον πυκνωτή ?
- *Παρατηρήστε:* στην ουσία έχουμε έναν διαιρέτη τάσης με τάση εξόδου V_o

Μία οκτάβα \rightarrow διπλασιασμός συχνότητας

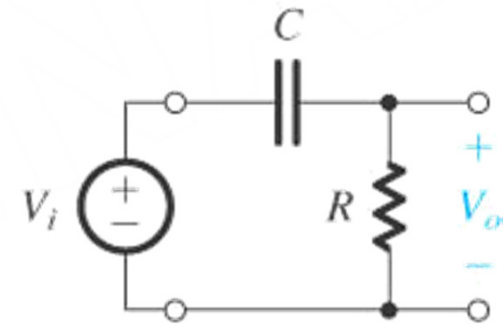
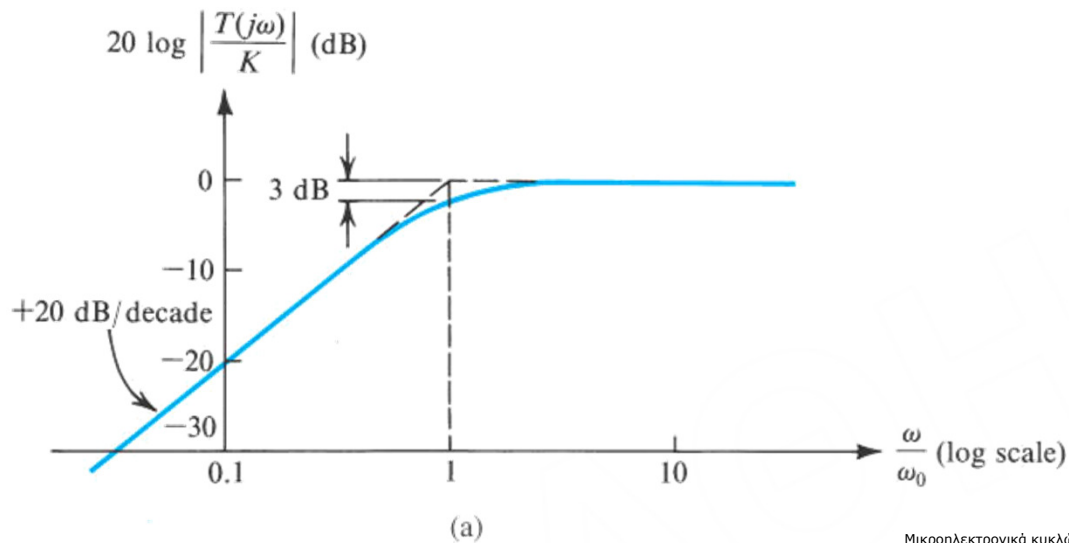
Απόκριση συχνότητας φάσης βαθυπερατού

$$\varphi = \angle H(j\omega) = -\tan^{-1} \frac{\omega}{\omega_c}$$

- $\varphi=0^\circ$ για συχνότητες κάτω από τη συχνότητα γονάτου (καμπής) ($\omega \ll \omega_0$)
- $\varphi=-45^\circ$ στη συχνότητα αποκοπής ($\omega=\omega_0$)
- $\varphi=-90^\circ$ για συχνότητες πάνω από τη συχνότητα γονάτου (καμπής) ($\omega \gg \omega_0$)

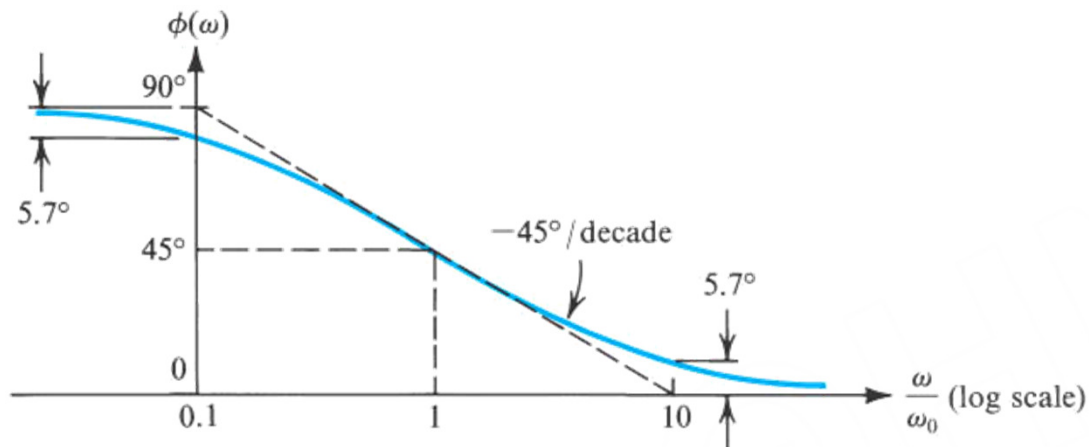
Απόκριση συχνότητας μέτρου υψιπερατού

Μικροηλεκτρονικά κυκλώματα – Sedra/Smith

- Το σήμα εξόδου παραμένει αναλλοίωτο όταν η συχνότητα του σήματος εισόδου βρίσκεται εντός της ζώνης διέλευσης ($\omega > \omega_0$)
- *Παρατηρείστε:* τον πυκνωτή. Όσο αυξάνει η συχνότητα μειώνεται η αντίσταση του άρα όλο και μεγαλύτερο ποσοστό της τάσης εισόδου θα εμφανίζεται στα άκρα της αντίστασης (V_o)

Απόκριση συχνότητας φάσης υψιπερατού

(b)

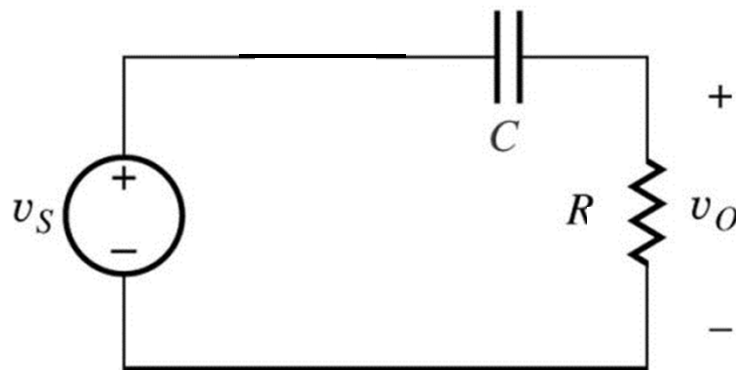
Μικροηλεκτρονικά κυκλώματα - Sedra/Smith

$$\varphi = \angle H(j\omega) = 90^\circ - \tan^{-1} \frac{\omega}{\omega_c}$$

- $\varphi=90^\circ$ για συχνότητες κάτω από τη συχνότητα γονάτου (καμπής) ($\omega \ll \omega_c$)
- $\varphi=45^\circ$ στη συχνότητα αποκοπής ($\omega = \omega_c$)
- $\varphi=0^\circ$ για συχνότητες πάνω από τη συχνότητα γονάτου (καμπής) ($\omega \gg \omega_c$)

Παράδειγμα

Να βρεθεί η ΣΜ του κάτωθι κυκλώματος

$$H(s) = \frac{V_o(s)}{V_i(s)} = \frac{R}{R + \frac{1}{sC}} = \frac{RsC}{1 + sRC} = \frac{s\tau}{1 + s\tau}$$

Η φυσική συχνότητα του δικτυώματος είναι

$$f_L = \frac{1}{2\pi RC}$$

ΛΥΣΗ: Η σύνθετη αντίσταση του πυκνωτή είναι $1/sC$. Χρησιμοποιώντας εξισώσεις διαιρέτη τάσης έχω

Η ημιτονική απόκριση λαμβάνεται αν $s=j\omega$. Έτσι

$$H(j\omega) = \frac{j\omega RC}{1 + j\omega RC} \stackrel{\omega_L = 1/RC}{=} \frac{j\omega RC}{1 + j\omega \left(\frac{1}{\omega_L} \right)} = \frac{j\omega RC}{1 + j \frac{\omega}{\omega_L}}$$

Συγκεντρωτικός πίνακας

	Βαθυπερατό (Low-Pass, LP)	Υψηπερατό (High-Pass, HP)
Συνάρτηση Μεταφοράς $T(s)$	$\frac{K}{1 + (s/\omega_0)}$	$\frac{Ks}{s + \omega_0}$
Συνάρτηση Μεταφοράς (για φυσικές συχνότητες) $T(j\omega)$	$\frac{K}{1 + j(\omega/\omega_0)}$	$\frac{K}{1 - j(\omega_0/\omega)}$
Απόκριση Πλάτους $ T(j\omega) $	$\frac{ K }{\sqrt{1 + (\omega/\omega_0)^2}}$	$\frac{ K }{\sqrt{1 + (\omega_0/\omega)^2}}$
Απόκριση Φάσης $\angle T(j\omega)$	$-\tan^{-1}(\omega/\omega_0)$	$\tan^{-1}(\omega_0/\omega)$
Διέλευση για $\omega = 0$ (dc)	K	0
Διέλευση για $\omega = \infty$	0	K
Συχνότητα 3 dB	$\omega_0 = 1/\tau$ $\tau \equiv$ σταθερά χρόνου $\tau = CR$ ή L/R	

ΠΡΟΣΟΧΗ: οι συναρτήσεις μεταφοράς παρουσιάζονται με τη γενική τους μορφή. Για τις περιπτώσεις που εξετάσαμε έχουμε **K=1**

Βαθυπερατός (LP) Ενισχυτής

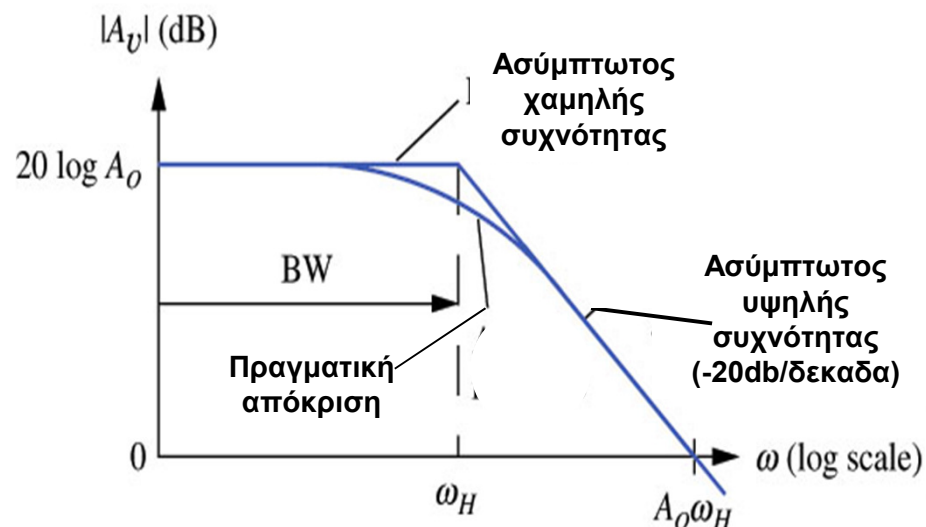
- ✓ Ενισχύει σήματα χαμηλών συχνοτήτων συμπεριλαμβανομένου και dc.
- ✓ Οι περισσότεροι ΤΕ έχουν σχεδιαστεί ως LP.
- ✓ Ο απλούστερος LP ενισχυτής (απλού πόλου) περιγράφεται από τη ΣΜ

$$A_v(s) = \frac{A_o \omega_H}{s + \omega_H} = \frac{A_o}{1 + \frac{s}{\omega_H}}$$

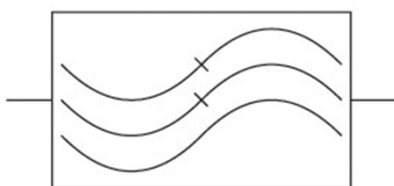
A_o = Απολαβή χαμηλής συχνότητας

ω_H = άνω συχνότητα αποκοπής ή άνω συχνότητα ημίσειας ισχύος.

LP Ενισχυτής : Απόκριση μέτρου

Microelectronic circuit design /5e - Jaeger/Blalock

$$|A_v(j\omega)| = \frac{A_o \omega_H}{|j\omega + \omega_H|} = \frac{|A_o \omega_H|}{\sqrt{\omega^2 + \omega_H^2}}$$

$$|A_v(j\omega)|_{dB} = 20 \log |A_o \omega_H| - 20 \log \sqrt{\omega^2 + \omega_H^2}$$

$$\text{For } \omega \ll \omega_H, |A_v(j\omega)|_{dB} = A_o \text{ or } (20 \log A_o) \text{ dB}$$

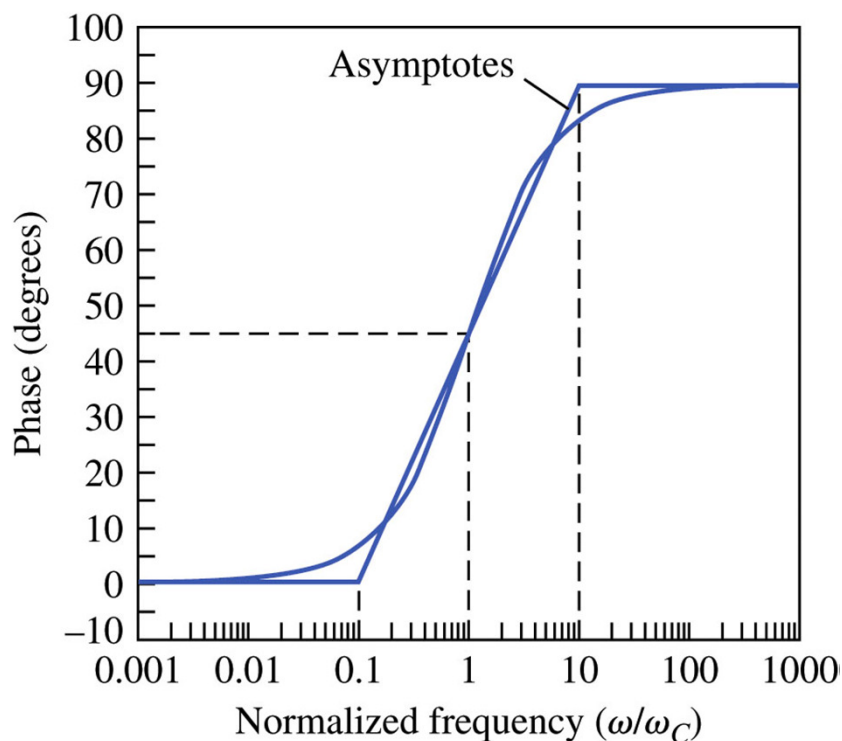
$$\text{For } \omega \gg \omega_H, |A_v(j\omega)| = \frac{A_o \omega_H}{\omega} \text{ or } \left(20 \log A_o - 20 \log \frac{\omega}{\omega_H} \right) \text{ dB}$$

$$\text{For } \omega = \omega_H, |A_v(j\omega)| = \frac{A_o}{\sqrt{2}} \text{ or } [(20 \log A_o) - 3] \text{ dB}$$

Εύρος ζώνης (Bandwidth – BW) Περιοχή συχνοτήτων στην οποία η ενίσχυση είναι σχεδόν σταθερή. Εκφράζεται ως ω_H (rad/s) ή $f_H = \omega_H / 2\pi$ (Hz)

Απόκριση φάσης

Απόκριση αντίστροφης εφαπτομένης $\tan^{-1}(\omega/\omega_H)$ σε σχέση με κανονικοποιημένη συχνότητα

Microelectronic circuit design /5e – Jaeger/Blalock

Απόκριση LP ενισχυτή (αντικαθιστώ $s=j\omega$) στη ΣΜ απλού πόλου:

$$\angle A_v(j\omega) = \angle \frac{A_o}{1 + j\frac{\omega}{\omega_H}} = \angle A_o - \tan^{-1}\left(\frac{\omega}{\omega_H}\right)$$

Αν A_o θετική: γωνία φάσης = 0°

Αν A_o αρνητική: γωνία φάσης = 180°

Στη συχνότητα ω_C : (πόλος ή μηδενικό)
φάση = 45°

Μία δεκάδα κάτω από ω_H : φάση = 5.7°

Μία δεκάδα πάνω από ω_H : φάση = 84.3°

Δύο δεκάδες κάτω από ω_H : φάση $\sim 0^\circ$

Δύο δεκάδες πάνω από ω_H : φάση $\sim 90^\circ$

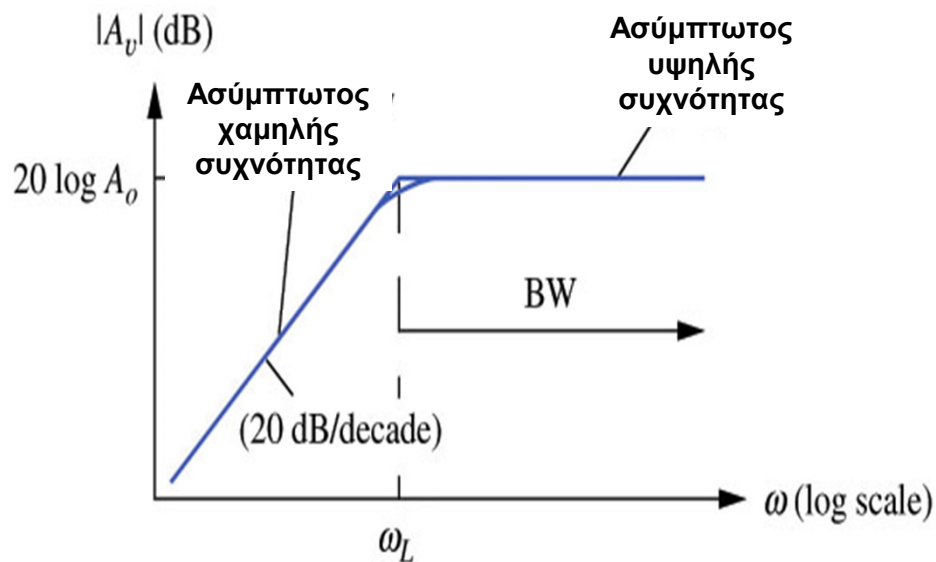
Υψιπερατός (HP) Ενισχυτής

- **Πραγματικά** υψιπερατά χαρακτηριστικά είναι αδύνατον να επιτευχθούν διότι χρειάζεται άπειρο εύρος ζώνης.
- Ο απλούστερος HP (απλού πόλου) περιγράφεται από τη ΣΜ

$$A_v(s) = \frac{A_o s}{s + \omega_L} = \frac{A_o}{1 + \frac{\omega_L}{s}}$$

ω_L = κατώτερη συχνότητα αποκοπής ή κατώτερο σημείο ημίσειας ισχύος

HP ενισχυτής: απόκριση μέτρου και φάσης

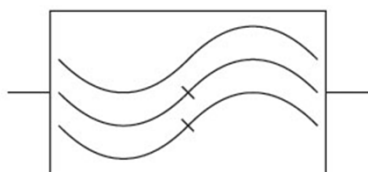
$$|A_v(j\omega)| = \left| \frac{A_o j\omega}{j\omega + \omega_L} \right| = \frac{A_o \omega}{\sqrt{\omega^2 + \omega_L^2}}$$

For $\omega \gg \omega_L$, $|A_v(j\omega)| = A_o$ or $(20 \log A_o)$ dB

For $\omega \ll \omega_L$, $|A_v(j\omega)| = \frac{A_o \omega}{\omega_L}$ or $\left(20 \log A_o + 20 \log \frac{\omega}{\omega_L} \right)$ dB

For $\omega = \omega_L$, $|A_v(j\omega)| = \frac{A_o}{\sqrt{2}}$ or $[(20 \log A_o) - 3]$ dB

Microelectronic circuit design / 5e - Jaeger/Blalock

High-pass

✓ Θεωρητικό BW άπειρο (όχι όμως στην πράξη – θυμηθείτε γιατί δεν γίνεται)

✓ Απόκριση φάσης δίνεται από την: $\angle A_v(j\omega) = \angle \frac{A_o j\omega}{j\omega + j\omega_L} = \angle A_o + 90^\circ - \tan^{-1} \left(\frac{\omega}{\omega_L} \right)$

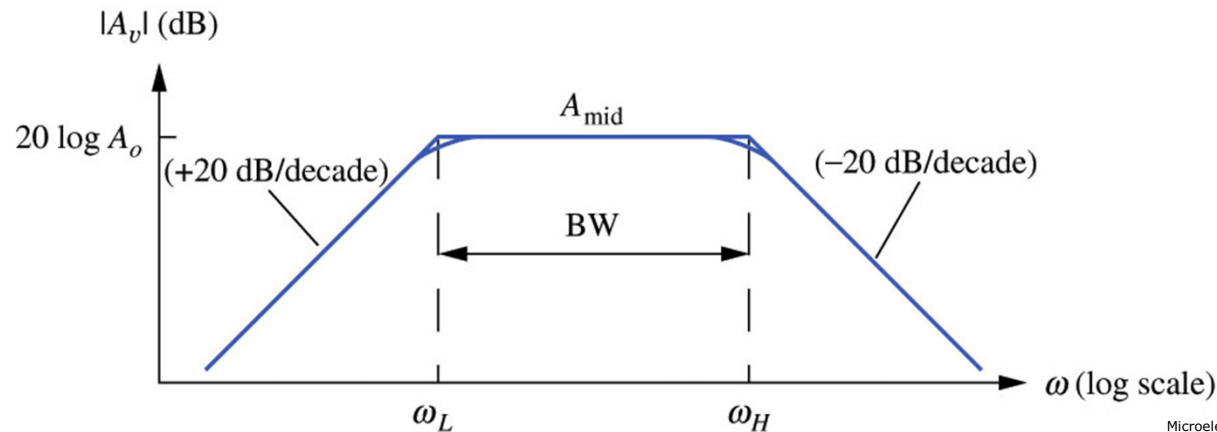
Ζωνοπερατός (Band Pass-BP) ενισχυτής

- Τα χαρακτηριστικά του BP ενισχυτή εξάγονται με σύνθεση των χαρακτηριστικών LP
- Η συνάρτηση μεταφοράς του δίνεται από :

$$A_v(s) = \frac{A_o s \omega_H}{(s + \omega_L)(s + \omega_H)} = A_o \frac{s}{(s + \omega_L)} \left(\frac{1}{\frac{s}{\omega_H} + 1} \right)$$

- Ενισχυτές με σύζευξη ac παρουσιάζουν συμπεριφορά BP:
 - Οι πυκνωτές σύζευξης επηρεάζουν τη μετατόπιση χαμηλής συχνότητας
 - Η μετατόπιση υψηλής συχνότητας επηρεάζεται κυρίως από τους περιορισμούς των διακριτών εξαρτημάτων.

BP ενισχυτής: απόκριση μέτρου και φάσης

- Η απόκριση συχνότητας δείχνει μια ευρεία περιοχή λειτουργίας
- Οι συχνότητες αποκοπής είναι

$$\omega_L \leq \omega \leq \omega_H \quad |A_v(j\omega)| \cong A_o$$

- Απόκριση μέτρου

$$|A_v(j\omega)| = \left| \frac{A_o(j\omega)\omega_H}{(j\omega + \omega_L)(j\omega + \omega_H)} \right| = \frac{A_o \omega \omega_H}{\sqrt{(\omega^2 + \omega_L^2)(\omega^2 + \omega_H^2)}}$$

BP ενισχυτής: απόκριση μέτρου και φάσης (2)

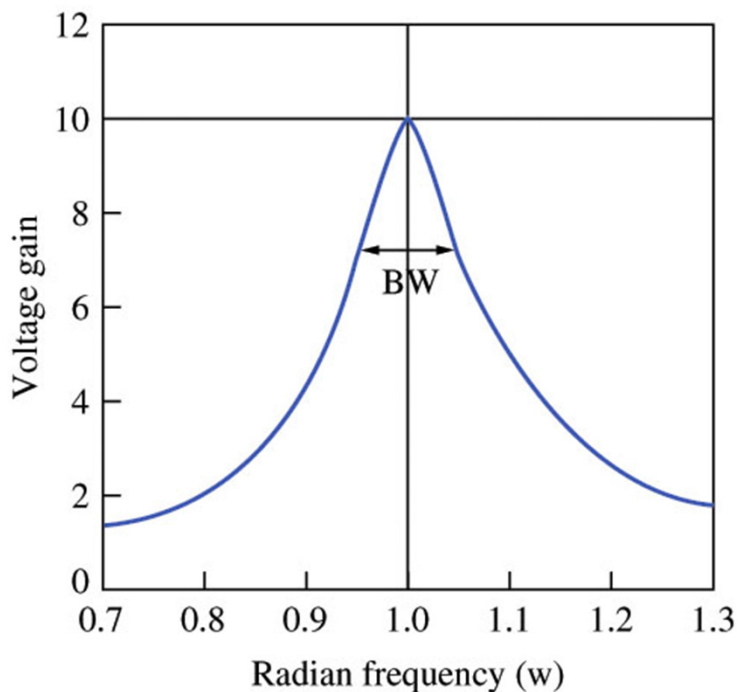
- Τόσο στην ω_H όσο και στην ω_L , υποθέτοντας ότι $\omega_L \ll \omega_H$, έχουμε

$$|A_v(j\omega_L)| = |A_v(j\omega_H)| = \frac{A_o}{\sqrt{2}} \quad \text{or} \quad [(20 \log A_o) - 3] \text{ dB}$$

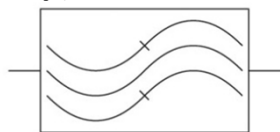
- Εύρος ζώνης (Bandwidth) $BW = \omega_H - \omega_L$.
- Απόκριση φάσης

$$\angle A_v(j\omega) = \angle \frac{A_o j\omega}{j\omega + j\omega_L} = \angle A_o + 90^\circ - \tan^{-1}\left(\frac{\omega}{\omega_L}\right) - \tan^{-1}\left(\frac{\omega}{\omega_H}\right)$$

Ζωνοπερατοί ενισχυτές στενής ζώνης ή υψηλού Q

Microelectronic circuit design /5e – Jaeger/Blalock

Αν A_o θετική:

γωνία φάσης = 90° , για $\omega \ll \omega_o$

γωνία φάσης = 0° , για $\omega = \omega_o$

γωνία φάσης = -90° , για $\omega \gg \omega_o$

- Μέγιστη απολαβή στην κεντρική συχνότητα ω_o με απότομη μείωση κατά 3dB στις ω_H και ω_L .
- Bandwidth = $\omega_H - \omega_L$, (είναι ένα μικρό κλάσμα της κεντρικής συχνότητας ω_o)

$$Q = \frac{\omega_o}{\omega_H - \omega_L} = \frac{f_o}{f_H - f_L} = \frac{f_o}{BW}$$

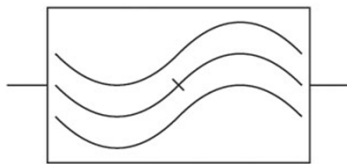
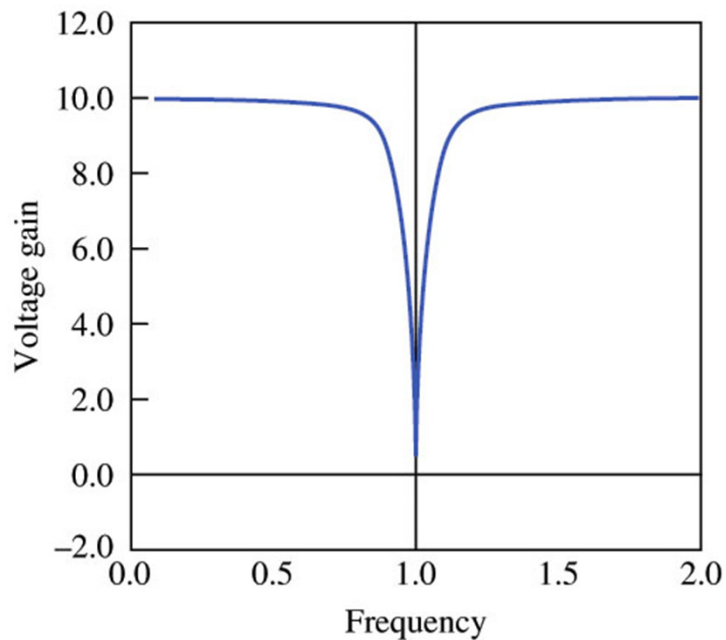
- Για υψηλό Q, οι πόλοι θα είναι μιγαδικοί

$$A_v(s) = A_o \frac{s \frac{\omega_o}{Q}}{s^2 + s \frac{\omega_o}{Q} + \omega_o^2}$$

- Απόκριση φάσης:

$$\angle A_v(j\omega) = \angle A_o + 90^\circ - \tan^{-1} \left(\frac{1}{Q} \frac{\omega \omega_o}{\omega_o^2 - \omega^2} \right)$$

Ενισχυτές απόρριψης ζώνης

Microelectronic circuit design /5e - Jaeger/Blalock

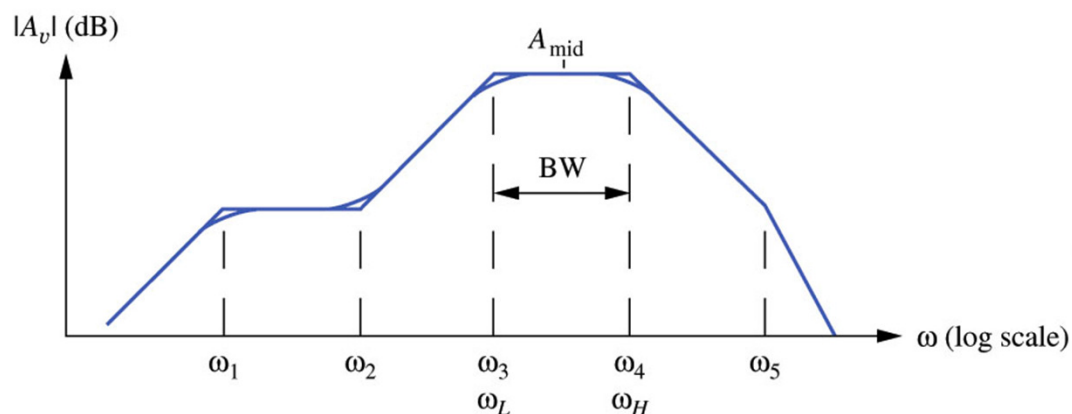
- Μέγιστη απολαβή σε συχνότητες απομακρυσμένες από την ω_o ενώ παρουσιάζει έναν οξύ μηδενισμό στην ω_o .
- Για να επιτευχθεί ο οξύς μηδενισμός, η ΣΜ έχει ένα ζεύγος μηδενικών στον άξονα $j\omega$ στη συχνότητα ω_o , και οι πόλοι είναι μιγαδικοί

$$A_v(s) = A_o \frac{s^2 + \omega_o^2}{s^2 + s \frac{\omega_o}{Q} + \omega_o^2}$$

- Απόκριση φάσης:

$$\angle A_v(j\omega) = \angle A_o + \angle(\omega_o^2 - \omega^2) - \tan^{-1} \left(\frac{1}{Q} \left(\frac{\omega \omega_o}{\omega_o^2 - \omega^2} \right) \right)$$

Σύνθετες συναρτήσεις μεταφοράς

Ο ενισχυτής παρουσιάζει 2 περιοχές συχνοτήτων με σταθερή απολαβή. Η περιοχή μέσου ζώνης ορίζεται πάντοτε η περιοχή με την υψηλότερη απολαβή. Οι συχνότητες αποκοπής ορίζονται με βάση την απολαβή μέσου ζώνης.

$$|A_v(j\omega_L)| = |A_v(j\omega_H)| = \frac{A_{\text{mid}}}{\sqrt{2}}$$

$$A_v(s) = \frac{Ks(s + \omega_2)}{(s + \omega_1)(s + \omega_3)(s + \omega_4)(s + \omega_5)}$$

Εφόσον $\omega_H \cong \omega_4$ και $\omega_L \cong \omega_3$,

$$A_v(s) = \frac{A_{\text{mid}} s(s + \omega_2)}{(s + \omega_1)(s + \omega_3) \left(\frac{s}{\omega_4} + 1 \right) \left(\frac{s}{\omega_5} + 1 \right)}$$

$$\text{BW} = f_4 - f_3 = \frac{\omega_4 - \omega_3}{2\pi}$$